

532.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie sprostowania Rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ustaw № 51, poz. 314).

Ustęp 4 art. 1 Rozporządzenia z d. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ustaw № 51, poz. 314) należy skreślić.

Warszawa, d. 27 lipca 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. Rybarski

Minister Przemysłu i Handlu:

W. Chrzanowski

533.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Kolei Żelaznych i Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy o kolejach w czasie wojny.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dn. 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny (Dz. Ust. R. P. № 27, poz. 160) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Pracownicy kolejowi powołani do wojskowej służby kolejowej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny otrzymują z funduszków wojskowych pełne uposażenie na zasadach ogólnie w wojsku obowiązujących odpowiednio do ich szarży wojskowej, względnie funkcji w wojsku sprawowanych.

Art. 2. Jeżeli, przewidziane w art. 1 uposażenie wojskowe powołanych na podstawie ustawy z dn. 27 marca 1920 r. pracowników kolejowych, okaże się niższe od uposażenia odpowiednich stanowisk służbowych cywilnych, wówczas osoby te otrzymują różnicę między pełnym uposażeniem wojskowym a cywilnym, a mianowicie:

- a) pracownicy instytucji państwowych — z funduszków tej władzy cywilnej, na której etacie pozostają,
- b) pozostali z funduszków Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Różnicę między uposażeniem wojskowym a cywilnym pobieranem przez pracowników wymienionych w punkcie b, oblicza się w ten sposób, że stanowisko zajmowane przez nich w wojskowej służbie kolejowej porównywa się z takim samym stanowiskiem w służbie kolejowej cywilnej.

Art. 3. Przy obliczaniu różnicy uposażenia należy rozumieć:

- 1) Jako pełne uposażenie wojskowe:
 - a) u oficerów i im równorzędnych — płacę podstawową łącznie ze wszystkimi pieniędzmi dodatkami,
 - b) u szeregowych żołd ze wszystkimi dodatkami;
- 2) jako pełne uposażenie cywilne — płacę zasadniczą łącznie ze wszystkimi dodatkami.

Art. 4. Niezależnie od wymienionego w art. 1 pełnego uposażenia wojskowego, lub różnicy uposażenia wypłaconej w myśl art. 2, ci pracownicy kolejowi powołani na mocy art. 7 ustawy, którzy wskutek powołania zmienili miejsce stałego swego pobytu, otrzymują następujące dodatki procentowe od każdorazowej ogólnej sumy uposażenia cywilnego:

a) nieżonaci i wdowcy bezdzietni	15 ⁰ / ₀
b) żonaci bezdzietni i nieżonaci obarczeni rodziną (1 osoba)	25 ⁰ / ₀
c) żonaci z jednym dzieckiem, wdowcy z jednym dzieckiem i nieżonaci obarczeni rodziną (2 osoby)	30 ⁰ / ₀
d) żonaci z dwojgiem dzieci, wdowcy z 2-iem dzieci i nieżonaci obarczeni rodziną (3 osoby)	35 ⁰ / ₀
e) żonaci z 3-iem dzieci, wdowcy z 3-iem dzieci i nieżonaci obarczeni rodziną (4 lub więcej osób)	40 ⁰ / ₀
f) żonaci z 4-iem i więcej dzieci i wdowcy z 4-iem i więcej dzieci	45 ⁰ / ₀

Art. 5. Za rodzinę powołanego w rozumieniu niniejszych przepisów uważać należy żonę, dzieci niżej lat 18-tu, dzieci od 18-tu do 24 lat, pozostające na utrzymaniu powołanego wskutek uczęszczania do zakładów naukowych, oraz bez żadnych ograniczeń dzieci ułomne, które nie są w stanie zarobkować.

Za rodzinę powołanego uważać należy również rodziców i nieletnie rodzeństwo niżej lat 18-tu, również z uwzględnieniem wyjątków wyszczególnionych w poprzednim ustępie, o ile powołany bezpośrednio przed powołaniem utrzymywał ich, a własnych środków na życie osoby te nie mają.

Art. 6. Wymienione w art. 4 procentowe dodatki otrzymują powołani, o ile są pracownikami państwowymi z funduszy tej władzy, na której etacie pozostają, reszta zaś z funduszy Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Art. 7. Wypłatę różnicy uposażenia (art. 2) i dodatków procentowych (art. 4) pracowników państwowych do wojska powołanych, uskutecznią właściwe władze cywilne na podstawie danych dostarczonych przez władze wojskowe.

Pozostałym pracownikom wspomnianą różnicę i dodatki procentowe wypłacają właściwe Komisje Gospodarcze, w razie zaś gdy powołany pobory te przekazał rodzinie, wypłatę uskutecznią Komisja Gospodarcza najbliższa miejsca zamieszkania rodziny.

Art. 8. Pracownicy kolejowi powołani korzystają z ogólnie obowiązujących przepisów dla osób wojskowych przepisów w przedmiocie diet i kosztów podróży, umundurowania i wszystkich innych świadczeń w naturze, przysługujących osobom wojskowym.

Art. 9. Rodziny powołanych w myśl ustawy z dn. 27 marca 1920 r. Dz. U. № 27, p. 160 nie mają prawa do zasiłków rodzinnych, wypłaconych przez powiatowe Komisje Zasiłkowe.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje począwszy od dn. 27 marca 1920 r. t. j. od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 27 marca 1920 r.

Przypaść mogącą na podstawie niniejszego rozporządzenia nadwyżkę uposażenia właściwe władze mają wypłacić dodatkowo za czas począwszy od dnia 1 kwietnia 1920 r.

Art. 11. Z dniem ogłoszenia ustawy z dnia 27 marca 1920 r. straciła w myśl art. 12 (też ustawy moc obowiązującą w porównaniu do pracowników kolejowych ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r. Dz. Pr. № 65, poz. 396). Zastosowuje się przeto niniejsze przepisy również do tych pracowników

kolejowych ponad wiek poborowy, którzy powołani zostali do wojskowej służby kolejowej przed dniem ogłoszenia tejże ustawy.

Art. 12. Unormowane niniejszem rozporządzeniem procentowe dodatki od uposażenia cywilnego należą się powołanym do wojskowej służby kolejowej od dnia wejścia w życie ustawy t. j. od dnia 27 marca 1920 r., lub od daty powołania, o ile nastąpiło ono w czasie późniejszym. Za czas wojskowej służby kolejowej do dnia 27 marca 1920 r. należą się powołanym dodatki procentowe od uposażenia cywilnego w myśl art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. Dz. U. № 9, poz. 357 bez względu na dodatki familijne, pobierane przez nich z funduszków wojskowych.

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

w. z. Weinfeld

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

534.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji

w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Na zasadzie art. 2, 3, 4, 7 i 11 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ustaw R. P. № 67—1920 r. poz. 449) i na mocy Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 roku w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny (Dz. Ust. R. P. № 73—1920 r., poz. 500) zarządza się, co następuje:

Art. 1. Przewóz żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów w ruchu kołowym ograniczeniom nie podlega.

Art. 2. Przewóz wymienionych w art. 1 ziemiopłodów i ich przetworów kolejami i statkami w ilościach do 2 kg, włącznie jest wolny.

Przewóz tychże ziemiopłodów i ich przetworów kolejami i statkami w ilościach od 2 do 100 kg. włącznie—odbywa się na mocy każdorazowego zezwolenia władzy aprowizacyjnej I instancji.

Art. 3. Przewóz wymienionych w art. 1 ziemiopłodów i ich przetworów kolejami i statkami w ilościach, przekraczających 100 kg. odbywa się